วิทยานิพนธ์เรื่อง มาตรการคุ้มครองความเป็นส่วนตัวในข้อมูลไบโอเมตริกซ์
คำสำคัญ ข้อมูลส่วนบุคคล ข้อมูลไบโอเมตริกซ์ ข้อมูลที่ละเอียดอ่อน ข้อมูลทั่วไป ความยินยอม สิทธิที่จะถูกลืม
นักศึกษา นางสาวเมธิชา ยุบลชิต
อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. ช้องนาง วิพุธานุพงษ์
หลักสูตร นิติศาสตรมหาบัณฑิต กลุ่มวิชากฎหมายธุรกิจ
คณะ นิติศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีปทุม
พ.ศ. 2563

บทคัดย่อ

วิทยานิพนธ์ฉบับนี้ มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษามาตรการทางกฎหมายในการคุ้มครองความเป็นส่วนตัวของข้อมูลไบโอเมตริกซ์ (Biometrics) เนื่องจากเป็นข้อมูลที่มีความละเอียดอ่อนและเป็นลักษณะเฉพาะของมนุษย์ที่สร้างเอกลักษณ์ของแต่ละบุคคล เช่น ใบหน้า ม่านตา ลายนิ้วมือ หรือแม้กระทั่งการเต้นของหัวใจ ปัจจุบันการทำธุรกรรมต่าง ๆ พบว่าการใช้ข้อมูลไบโอเมตริกซ์นั้นเป็นส่วนหนึ่งของชีวิต โดยเฉพาะในรูปแบบของสมาร์ทโฟน เช่น การใช้บริการในการทำธุรกรรมทางการเงินทั้งภาครัฐ หรือภาคเอกชน ซึ่งอาจเสี่ยงต่อการนำข้อมูลไปใช้โดยมิชอบและอาจก่อให้เกิดความเสียหายแก่เจ้าของข้อมูลส่วนบุคคลนั้นได้ ด้วยเหตุนี้ จึงควรคำนึงถึงความเสี่ยงในการนำข้อมูลดังกล่าวไปใช้เกินขอบเขตโดยมิได้ขอความยินยอม หรือแม้กระทั่งให้ความยินยอมแล้ว

จากการศึกษาพระราชบัญญัติคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล พุทธศักราช 2562 โดยทำการเปรียบเทียบกับกฎหมายต่างประเทศ ปรากฏว่า สหภาพยุโรป (General Data Protection Regulation: GDPR) มุ่งให้ความสำคัญในการคุ้มครองความเป็นส่วนตัวของข้อมูลไบโอเมตริกซ์ (Biometrics) สำหรับการเก็บรวบรวม ใช้งาน เปิดเผย การเข้าถึง การโอนย้าย การทำลาย หรือการประมวลผลข้อมูลส่วนบุคคลในระดับสูง การให้ความคุ้มครองความเป็นส่วนตัวของข้อมูลส่วนบุคคลนี้ถือเป็นรากฐานสากลของผู้ให้บริการ รวมถึงยังต้องประกาศแจ้งนโยบายการเก็บรวบรวมข้อมูลเป็นลายลักษณ์อักษรชัดเจนแก่เจ้าของข้อมูลทราบก่อน

ดังนั้น ผู้วิจัยขอเสนอแนะแนวทางแก้ไข เพื่อป้องกันการละเมิดและความเสี่ยงการเข้าถึงข้อมูลส่วนบุคคล (Information biometrics privacy) รวมถึงการดัดแปลงแก้ไขโดยมิชอบ โดยเสนอแนะให้แก้ไขกฎหมายบางประการเพื่อให้ผู้ให้บริการตระหนักถึงมาตรการความปลอดภัยความเป็นส่วนตัวของข้อมูลไบโอเมตริกซ์ (Information security management system) โดยต้อง

คำนึงถึงประเภทข้อมูลที่มีความละเอียดอ่อน (Sensitive data) เพื่อให้ถูกจดจำในระบบน้อยที่สุด (Digital footprint) หรือตามหลัก“สิทธิที่จะถูกลืม” (Right to be forgotten) ภายหลังจากการลบข้อมูลส่วนบุคคลออกจากระบบดิจิทัลเมื่อหมดวัตถุประสงค์อันเป็นแนวทางสากลปฏิบัติ

THESIS TITLE	PROTECT MEASUREMENT IN BIOMETRICS INFORMATION DATA
KEYWORDS	PERSONAL DATA PROTECTION BIOMETRICS DATA SENSIITIVE DATA Non-SENSITIVE DATA CONSENT RIGHT TO FORGOTTEN
STUDENT	MECHICHA YUBOOLCHIT
ADVISOR	ASST. PROF. DR. CHONGNANG WIPUTHANUPONG
LEVEL OF STUDY	MASTER OF LAWS BUSSINESS LAW
FACULTY	SCHOOL OF LAW SRIPATUM UNIVERSITY
YEAR	2020

ABSTRACT

The purpose of this research is to study legal measures of privacy protection of Biometric data which are sensitive data of human characteristics identifying individuals e.g. facial patterns, irises, fingerprints or even heart-beating cadence. Nowadays, the use of biometric data is found to be a part of life. Especially in the form of smartphones, such as the use of services for financial transactions provided by the government or the private sector. It may run the risk of misuses use and damage to such owner of the personal data. For this reason, the risk of using such information should be considered in excess of the scope without asking for consent or even with giving consent

As to a comparative study between the Personal Data Protection Act B.E. 2562 (2019) and foreign law, the researcher finds the General Data Protection Regulation (GDPR) of European Union emphasizes on privacy protection of Biometric data by collection, utilization, disclosure, access, transfer, destruction or processing of the personal data in advance level. Privacy protection of the personal data is the universal foundation of any service provider. In addition, the data collection policy must also be clearly declared to the owner of the information.

Therefore, the researcher would like to suggest solutions to prevent breach and risk of access into information biometric privacy including unlawful modification. And recommends to amend certain laws to make service providers aware of the biometric data privacy security

measures. The type of sensitive data must be taken into account in order to be recognized in the system as little as possible (Digital footprint) or in accordance with the principle of "Right to be forgotten" after the deletion of personal information from the digital system due to the end of objective, which is an international practice guideline.